

Vergaderjaar 1984–1985

15 612

Wet toezicht schadeverzekeringsbedrijf

Nr. 12

EINDVERSLAG

Vastgesteld 19 november 1984

De vaste commissie voor Financiën¹ belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel heeft de eer als volgt eindverslag uit te brengen.

1. Algemeen

De leden van de P.v.d.A.-fractie toonden zich teleurgesteld over het feit, dat de memorie van antwoord ruim 5 jaar op zich heeft laten wachten. Zij achtten dat des te triester, daar dit wetsvoorstel met name is ingediend ter uitvoering van de eerste EG-richtlijn tot coördinatie in het schadeverzekeringsbedrijf en ingevolge artikel 35 van deze richtlijn de aangepaste Nederlandse wetgeving reeds op 1 februari 1976 in werking had moeten treden. Deze leden konden zich goed voorstellen, dat de Europese Commissie in het voorjaar van 1982 een procedure tegen Nederland heeft aangespannen bij het Europese Hof van Justitie. Dat het Hof ons land in gebreke heeft gesteld is bepaald niet aangenaam. Hopelijk zullen de op het ministerie van de eerste ondertekenaar aangebrachte structurele verbeteringen en de uitbreiding van de personeelsformatie een einde maken aan de traagheid in het wetgevingsproces ten aanzien van dit wetsvoorstel alsmede op verzekeringsbeleid in het algemeen.

Ook de leden van de V.V.D.-fractie toonden zich ontevreden over de trage gang van zaken rond dit wetsvoorstel. Toegegeven, zo zeiden zij, de materie is weerbarstig en de opzet van het wetsvoorstel ambitieus, maar een periode van 4½ jaar tussen het voorlopig verslag en de memorie van antwoord is onaanvaardbaar lang. Hun onvrede over dit lange tijdverloop was nog versterkt door de zeer ruime overschrijding van de in artikel 35 van de richtlijn vermelde termijn, namelijk 1 februari 1976. De constatering dat alle andere lid-staten reeds geruime tijd hun wetgeving aan de richtlijn hebben aangepast en ook hunnerzijds reeds in het voorlopig verslag op spoed was aangedrongen vergrootte hun ongenoegen. Deze leden wensten dan ook een nadere verklaring van de Regering mede omvattende een overzicht van de daartoe nodige maatregelen, dat de verdere afwikkeling van dit wetsvoorstel snel zal verlopen. Zelf spraken zij met nadruk de wens uit dit wetsvoorstel thans op korte termijn af te wikkelen. Dit niet alleen om de positie van Nederland t.o.v. de overige lid-staten recht te trekken, maar vooral om de zuiverheid in wetgeving te bevorderen. Deze leden hadden overigens verwacht, dat door een andere procedure de wijziging van de

¹ Samenstelling:

Leden: Joekes (VVD), voorzitter, Van Dis (SGP), Scholten (de groep Scholten/Dijkman), Van der Hek (PvdA), Kombrink (PvdA), ondervoorzitter, Rienks (PvdA), Engwirda (D'66), Wöltgens (PvdA), De Korte (VVD), Van Dijk (CDA), Couprie (CDA), Van Muiden (CDA), Van Iersel (CDA), Herfkens (PvdA), Wolters (CDA), Van Nieuwenhoven (PvdA), Janmaat, Hummel (PvdA), Eshuis (CPN), Linschoten (VVD), Van Rey (VVD), De Grave (VVD), Paulis (CDA).
Plv.leden: Voorhoeve (VVD), Schutte (GPV), Vermeend (PvdA), Tazelaar (PvdA), Ter Veld (PvdA), Groenman (D'66), Beckers-de Bruijn (PPR), Tripels (VVD), Gerritse (CDA), Hermsen (CDA), Mateman (CDA), Van der Linden (CDA), Salomons (PvdA), Nijland (CDA), Zijlstra (PvdA), Stermerdink (PvdA), Van der Spek (PSP), Nijhuis (VVD), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), Hermans (VVD), Weijers (CDA).

Wet op het levensverzekeringsbedrijf sneller afgehandeld had kunnen worden. Zij stelden evenwel vast dat ook deze gefaseerde aanpak al ruim 3 jaar te laat is. Zij stelden verder vast, dat ook de Verzekeringskamer erg traag is geweest met de verspreiding van de circulaire van 17 juni 1976. Zij betreurden dit uitstel, te meer nu de Regering stelt dat de Verzekeringskamer de richtlijn sinds 1 februari 1976 toepast, terwijl de betrokken ondernemingen pas 5 maanden later op de hoogte werden gebracht.

Wat betreft de inhoud van de memorie van antwoord hadden de leden van de P.v.d.A.-fractie waardering voor de uitvoerigheid van de beantwoording van de vragen in het voorlopig verslag. Desondanks achtten zij het nodig op een aantal aspecten van het onderhavige wetsvoorstel nog nader in te gaan. Al was het alleen maar, omdat sinds het uitbrengen van het voorlopig verslag ontwikkelingen en gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, die bij een behandeling van het toezichtstelsel niet onbesproken mogen blijven. Zij wezen daarbij op de toenemende concentratie in het verzekeringswezen, het feit dat – mede door de uitoefening van het verzekeringsbedrijf in concernverband – een aantal verzekeringsmaatschappij in de problemen is geraakt en de affaires rond de verzekeringsmaatschappij De Wereld en de Tilburgse Hypotheekbank. Uit de faillissementen van deze maatschappijen blijkt, dat het bestaande toezichtstelsel onvoldoende functioneert. Het onderhavige wetsvoorstel brengt daarin met de nota van wijziging op een aantal punten verbeteringen aan, uiteraard beperkt tot het schadeverzekeringsbedrijf. Deze leden beoordeelden de aangebrachte wijzigingen overwegend positief. Een punt van kritiek is, dat naar hun mening niet alle te signaleren manco's in het huidige toezichtstelsel worden weggenomen. Zij kwamen daarop in het vervolg van dit verslag terug.

De leden van de V.V.D.-fractie spraken hun erkentelijkheid en waardering uit voor de zorg die de Regering aan de memorie van antwoord heeft besteed. De Regering heeft de opmerkingen vanuit de Kamer erg serieus genomen en dat strekt haar tot eer.

De inhoud van het wetsvoorstel zoals dat nu voorligt, had hun goedkeuring, afgezien van een enkele kanttekening. In verband met de tijd die sinds het voorlopig verslag is verstreken, hechtten deze leden eraan nog eens expliciet te stellen, dat zij de doelstellingen van de aan het wetsvoorstel ten grondslag liggende richtlijn (het tot stand brengen van een gemeenschappelijke Europese markt; het wegnemen van concurrentie-ongelijkheid en het bevorderen van concurrentiegeelijkheid; het wegnemen van feitelijke belemmeringen; een uniform vergunningstelsel; gelijke solvabiliteitseisen; en de verplichting voor de toezichthoudende autoriteiten met elkaar samen te werken) zonder enige reserve zijn blijven onderschrijven.

De argumenten van de Regering hadden hen verder tot het inzicht gebracht dat dit wetsvoorstel de belangen en positie van het Nederlandse verzekeringswezen niet in ernstige mate aantast. Nochtans grijpt het voorstel ook in op aspecten, waar de richtlijn niet op ingaat. Wat dat aangaat, vroegen zij zich af bij voorbeeld de aanwijzing in de administratie van waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen en de sterk gewijzigde noodregeling de coördinatie van de in de lid-staten geldende toezichtregels niet bemoeilijken.

2. De concurrentiepositie van het verzekeringsbedrijf

De leden van de P.v.d.A.-fractie signaleerden een toenemende concentratie in de verzekeringswereld. Daaraan kunnen zeker positieve effecten zijn verbonden, bij voorbeeld uit een oogpunt van kostenbeheersing. Zij wilden dat niet miskennen. De keerzijde van de concentratie-medaille – het dreigende gevaar van een vanuit maatschappelijk oogpunt bezien negatief gebruik van de toegenomen economische (markt)macht – mag huns inziens echter niet veronachtzaamd blijven. De ervaring leert, dat mogelijke negatieve effecten van concentratie extra waakzaamheid vergen. Wat de marktconcentratie betreft (de andere aspecten van economische machts-

concentratie stelden zij in paragraaf 3 aan de orde) geeft de memorie van antwoord naar hun mening een volstrekt onvoldoende analyse. Zij zagen graag de stelling, dat op de open Nederlandse verzekeringsmarkt een intensieve concurrentie bestaat, nader onderbouwd. Geldt deze stelling overigens voor de markt als geheel of ook voor de afzonderlijke deelmarkten? Wil de Regering in dit verband een overzicht geven van de marktaandelen van de 4 grootste verzekeringsmaatschappijen? Kan, zo vroegen zij verder, inzicht worden gegeven in het aantal toetredingen door buitenlandse verzekeringsmaatschappijen in de laatste 5 à 10 jaar? Om welk marktaandeel gaat het hierbij?

Afspraken in de tarief- en produktsfeer zijn, aldus deze leden, op dit onderdeel snel gemaakt. Kunnen de bewindslieden aangeven of na inwerkingtreding van de onderhavige regeling, een voldoende instrumentarium voorhanden is om afspraken te volgen, te beoordelen en zo nodig te corrigeren?

De hier sprekende leden hadden ervan kennis genomen, dat de regering niet voornemens is de oprichting van een overheidsverzekeringsbedrijf te bevorderen. Van belang hierbij achtten zij, dat de Regering het tevens ongewenst acht, dat de Postbank nieuwe activiteiten in de verzekerings sfeer ter hand neemt. In het voorlopig verslag van het wetsvoorstel Postbank was hunnerzijds reeds naar voren gebracht, dat er terzake sprake is van een niet goed verdedigbare discrepantie. Als de branchevervaging te bekritisieren is, dient in het kader van het structuurbeleid en anderzins een meer algemene oplossing te worden nagestreefd en het activiteitenpatroon van de particuliere banken te worden beperkt. En omgekeerd, vroegen deze leden, welke deugdelijke argumenten er voor de regering zijn de Postbank in deze sfeer te onthouden, wat de andere banken wordt toegestaan. Het was overigens nog steeds de mening van deze leden dat een verdere ontplooiing van de Postbank op het gebied van de verzekeringen dan nu door het kabinet wordt voorgesteld, een wezenlijke bijdrage kan leveren aan het gezond houden van de concurrentieverhoudingen in de verzekeringsbedrijfstak.

De mate, waarin het de Postbank onthouden wordt om op het gebied van het verzekeringswezen activiteiten te ontplooien maakt een materieel toezichtsbeleid onontbeerlijker. Deelt de regering deze zienswijze?

De leden van de V.V.D.-fractie meenden, dat het hier besproken wetsvoorstel, evenals de Wet op het Schadeverzekeringsbedrijf van 23 september 1964, erop gericht is, de voorwaarden te scheppen voor een gezonde marktwerking binnen de schadeverzekeringssector. Zij zagen de positie van de Verzekeringskamer en dit voorstel dan ook als de bewakers van de grenzen, waarbinnen zo'n markt zich bevindt. Beide dienen tot voorkoming van onevenwichtigheden.

Nu uit de memorie van antwoord niet kan worden afgeleid, welke rol de Verzekeringskamer exact heeft gespeeld bij de structurering van de markt, hechtten deze leden eraan vast te stellen, dat het verzekeringswezen naar hun oordeel over de nodige zelfregulerende verantwoordelijkheid beschikt. Met dit gegeven zal bij de uitvoering van deze regeling en bij het optreden van de Verzekeringskamer rekening behoren te worden gehouden.

In verband met de concurrentiepositie en de uitwerking van de richtlijn zouden deze leden vervolgens graag beschikken over een overzicht, waaruit de ontwikkeling van het marktaandeel van het Nederlandse verzekeringsbedrijf in het buitenland, met name de EG, blijkt en anderzijds de ontwikkeling van buitenlandse ondernemingen en in het bijzonder uit EG-landen op de Nederlandse markt kan worden afgelezen.

3. Verbindingen met banken (artikel 80 van het wetsvoorstel)

De leden van de P.v.d.A.-fractie brachten hun eerder ingenomen standpunt in herinnering, dat zij zich voorshands met de in artikel 80 voorgestelde bepaling konden verenigen, behalve voor de uitzondering, gemaakt in het

tweede lid van artikel 110 aangaande de inwerkingtreding van artikel 80, voor zover betrekking hebbend op de toetsing aan andere overwegingen van algemeen belang dan het voorkomen van machtsvorming. Kan deze uitzondering nog eens nader worden gemotiveerd? De WTK kent aldus deze leden eenzelfde uitzonderingsbepaling. Kan de regering ook het bestaan van die uitzondering nog eens nader motiveren?

Uitgangspunt van het structuurbeleid is steeds geweest de wens om te grote machtsconcentratie van banken en verzekeringsmaatschappijen gezamenlijk te voorkomen. Deze leden onderschreven dit en beoordeelden de aangebrachte generieke scheiding tussen het krediet- en verzekeringswezen positief. Wel was bij hen de vraag gerezen of – mede door de toegenomen concentratie – verzekeringsbedrijven niet zo'n macht hebben gekregen, dat net als bij het bankwezen alle deelnemingen getoetst moeten worden en niet enkel die in kredietinstellingen. Graag vernamen zij het oordeel van de bewindslieden dienaangaande.

Voorts stelden deze leden vast, dat de regering nog steeds geen standpunt heeft bepaald over de (on)wenselijkheid van een algemene Fusiewet. Wanneer kan de Kamer naar verwachting een standpunt terzake tegemoet zien?

Het uitstel van de totstandkoming van de hier besproken wetswijziging laat zich naar het inzicht van de leden van de V.V.D.-fractie, het duidelijkst voelen in de perikelen rond artikel 80. Zij betreurden, dat tot twee maal toe naar een lapmiddel is gegrepen om een geconstateerde leemte af te dekken. Naar hun mening behoort met het oog op de zuiverheid in de democratische besluitvorming de Kamer in de totstandkoming van dergelijke toch zeer principiële gedragsregels te worden betrokken. Dat laat onverlet dat ook overleg met de betrokkenen in dat kader van groot belang is. Deze leden namen aanstoot aan de in hun ogen gebrekkige procedure, omdat het voor hen om een principiële zaak gaat. Zij benadrukten zich volledig te kunnen vinden in het uitgangspunt, dat een te grote machtsconcentratie van banken en verzekeringsmaatschappijen zeer onwenselijk is. Daarbij verwezen zij naar het uitgangspunt dat te grote concentratie van welke soort van macht dan ook al sinds Adam Smith een van de pijlers van het liberalisme is. Hun kritiek richtte zich dan ook niet zo zeer op het uitgangspunt dan wel op de uitwerking daarvan.

Ten eerste viel hen op, dat deze maatregel zich beperkt tot de relatie schadeverzekeringsbedrijf–kredietinstelling. Een ander liberaal principe vereist dat in gelijke omstandigheden gelijke maatregelen worden getroffen. Andere relaties, die ook op economische machtsvorming wijzen zijn echter niet besproken.

In de tweede plaats plaatsten zij de nodige vraagtekens bij de onderbouwing van de noodzaak van een dergelijke maatregel. Naar hun mening ontbreekt elk inzicht in het bestaan van bovengenoemde relaties en in de ernst van de concentratie.

Het lange wachten op de memorie van antwoord hadden deze leden aangegrepen om zich op de stellingname ten aanzien van artikel 80, betrokken in het voorlopig verslag, te bezinnen. Voortbouwend op het uitgangspunt dat zij deelden met de regering waren zij mede op basis van nieuwe gegevens uit de memorie van antwoord tot andere inzichten gekomen. Allereerst stelden zij vast, dat de kredietinstellingen en verzekeringsmaatschappijen inderdaad een erg groot deel van het kapitaalmarkt-aanbod beheersen. Zij achtten sterkere concentratie van het kapitaalmarkt-aanbod ongewenst voor een gezonde en evenwichtige ontwikkeling van de Nederlandse economie. Deze leden waren tot het inzicht gekomen dat een effectief structuurbeleid geboden is en dat dit ook zijn gevolgen dient te hebben voor de hier besproken regeling. Als zodanig konden zij artikel 80 nu dan ook wel onderschrijven. Omdat de verhouding kredietinstelling – schadeverzekeringsbedrijf groter is in financiële middelen dan de verhouding schadeverzekering – kredietinstelling, vonden zij de uitbreiding van het begrip deelneming tot 15%, overeenkomstig de vigerende gedragsregels

en het advies van de commissie-Geelhoed, een verbetering. In deze opvatting voelden zij zich gesterkt door het belang van kredietinstellingen als beleggingsobject voor de verzekeringsmaatschappijen. Zij stelden echter als voorwaarde voor het accepteren van artikel 80 in deze wet, dat ook andere categorieën kapitaalleveranciers als levensverzekeraars, spaar- en pensioenfondsen, verdergaande clustering wordt verboden. Genoemde instellingen bevinden zich in dezelfde gevarenzone als het schadeverzekeringsbedrijf. Zij vroegen de regering dan ook om soortgelijke maatregelen, voor zover die al niet getroffen zijn.

4. Aspecten van consumentenbescherming

Het primaire doel van een stuk wetgeving als het voorliggende, zo meenden de leden van de V.V.D.-fractie, dient consumentenbescherming te zijn. Marktdoorzichtigheid, goede assuratiebemiddeling en zekerheid zijn belangrijke aspecten van het consumentenbelang. Zij vroegen zich echter af of al deze belangen door de overheid geregeld dienen te worden. Deze leden waren dan ook verheugd over de mededeling van de regering dat ruimte voor zelfregulerende acties van het verzekeringsbedrijf aanwezig dient te zijn. Ook zij hechtten veel waarde aan overleg tussen consumentenorganisaties en verzekeraars.

In het verlengde van deze stellingname konden deze leden het billijken dat de regering op haar voornemen is teruggekomen om een onderzoek in te stellen naar de mogelijke maatregelen, die de voorlichting en marktdoorzichtigheid in het schadeverzekeringsbedrijf kunnen bevorderen. In eerste instantie, zo meenden zij, kan deze activiteit beter in goed overleg ontplooid worden door consumentenorganisaties en verzekeraars. In dit verband verwezen zij naar de weg die is gevolgd met betrekking tot levensverzekering, een weg die zij ook hier wilden aanbevelen.

5. Technische kennis bestuurders van verzekeringsondernemingen

De leden van de P.v.d.A.-fractie begrepen niet goed hoe de regering na het recente debacle met de verzekeringsmaatschappij De Wereld en de verwickelingen rond de Tilburgse Hypotheekbank kan stellen, dat eisen op dit gebied niet noodzakelijk zijn. Naar hun mening is het onvoldoende inzicht in de kwaliteit van de directie en het ontbreken van een adequaat toezicht op directiewisselingen een van de ernstige manco's van het huidige toezichtbeleid. Zij vroegen de bewindslieden nog eens nauwkeurig aan te geven, waarom naar hun mening geen eisen moeten worden gesteld.

6. Artikelen

Artikelen 5 en 24

De leden van de V.V.D.-fractie konden zich niet vinden in de systematiek achter de artikelen 5 en 24, voor zover deze betrekking hebben op oorlogsschadeverzekering. Het was hun onduidelijk wat de betekenis van de argumenten «oorlogsschadeverzekering leidt slechts in geval van oorlog een volwaardig bestaan» en «de afwikkeling der gesloten overeenkomsten is zeer nauw verweven met door de overheid te treffen maatregelen» in deze discussie kan zijn.

Immers een brandverzekering leidt slechts in geval van brand een volwaardig bestaan en de afwikkeling van een inbraakverzekering is zeer nauw verweven met het optreden van de politie. Dit neemt niet weg, dat deze leden het onderscheid tussen oorlogsschadeverzekering en meer orthodoxe schadeverzekeringen duidelijk zagen. Als criterium voor dit onderscheid zagen zij de omvang, de catastrofale aard van de schade, waarop moeilijk een solvabiliteitseis is af te stemmen.

Deze leden achtten het zuiver om deze moeilijk inschatbare consequenties te scheiden van de orthodoxe risico's om te voorkomen dat de laatste categorie de put van de eerste zal dempen.

Dit criterium – omvang – is naar de mening van deze leden echter van toepassing op alle vormen van in ieder geval groot molest. Zij wensten dan ook een gelijke behandeling van oorlogsschade en groot molest en bepleitten een verandering van de artikelen 5 en 24 in deze.

Deze leden waren verder ontevreden over de weigering van de Regering om voor overgangsbepalingen te zorgen. Zij drongen er bij de Regering op aan alsnog voor een dergelijke regeling te zorgen.

In de memorie van antwoord stelt de Regering dat voor onderlinge waarborgmaatschappijen, waarop de wet van toepassing zal zijn, een uitdrukkelijk verbod van oorlogsschade wordt opgenomen. Naast bovengenoemde verandering zouden deze leden deze gedachte graag aangepast zien, zodat ook N.V.'s onder de regeling vallen.

De vaste commissie heeft commentaar op de memorie van antwoord inzake deze artikelen ontvangen van de OOM Onderlinge Verzekeringsmaatschappij U.A.¹ Verscheidene punten uit de bovenstaande bijdrage van V.V.D.-zijde komen in deze brief aan de orde. Van P.v.d.A.-zijde werd de vraag gesteld of de Regering de brief in zijn geheel van haar commentaar wil voorzien.

Artikel 6

De leden van de V.V.D.-fractie spraken hun tevredenheid uit over de aanpassing van artikel 6 aan de opmerkingen van de commissie-Geelhoed. De duidelijkheid en overzichtelijkheid achtten zij hiermee gediend. Deze leden beschouwden de informatieplicht die in de Nota van Wijziging wordt opgelegd niet als een onredelijke belasting en achtten deze maatregel dan ook niet langer concurrentiebelemmerend. Zij vroegen zich wel af of met artikel 5a alle buitenlandse herverzekeraars onder het toezicht vallen.

Verder verwezen deze leden naar de opmerking in het voorlopig verslag over de wenselijkheid van invoering van zo'n regeling in de hele EG.

Artikel 28, lid 2

De leden van de V.V.D.-fractie hadden reeds in het voorlopig verslag hun twijfel uitgesproken over de behoefte aan dit artikellid. Hoewel de aangepaste versie, althans voor zover zij de aanbeveling van de commissie-Geelhoed volgt, een verbetering is, blijft de vraag overeind waarom artikel 29 niet voldoet aan deze behoefte. Met het Verbond van Verzekeraars vonden deze leden het onduidelijk wat onder egalisatiepools en daarmee vergelijkbare vormen van samenwerking op verzekeringstechnisch gebied moet worden verstaan.

Artikel 29

De leden van de V.V.D.-fractie namen geen genoegen met het antwoord van de Regering op opmerkingen over dit artikel. Deze leden meenden ten principale, dat waar het gaat om oordeelsvorming over een instelling of persoon, de beoordeelde gedurende het gehele proces van oordeelsvorming recht op weerwoord heeft. Dit betekent dat de betroffene in ieder geval op de hoogte moet kunnen zijn van alle gegevens en recht op weerwoord heeft, voordat de Verzekeringskamer met een oordeel komt.

Artikelen 35 en 79

Gegeven de argumenten van de Regering in de memorie van antwoord hadden de leden van de V.V.D.-fractie hun visie op de positie van overige schuldeisers ten aanzien van het vermogen bijgesteld. Zij vroegen zich

¹ De desbetreffende brief van 30 augustus 1984 is door de commissie ter kennis gebracht van de minister van financiën en ligt tevens ter inzage op het commissiesecretariaat onder nummer F84-211.

echter af of een forfaitair systeem, zoals dat is voorgesteld door het Verbond van Verzekeraars, in deze niet de optimale oplossing biedt. Enerzijds vindt immers reservering plaats terwijl anderzijds de administratieve belasting minimaal is.

Artikel 50

De Regering heeft met de relativering die zij probeerde aan te brengen met betrekking tot artikel 21 van de richtlijnen, de leden van de V.V.D.-fractie niet kunnen overtuigen. Hoewel zij de noodzaak van solvabele verzekeringsorganisatie onderschreven, meenden deze leden toch dat mits er een redelijk uitzicht is op solvabiliteit van de vergrote, nieuwe ontstane verzekeringsorganisatie, overeenkomstig de in artikel 36, lid 1, bedoelde norm een overdracht moet kunnen plaatsvinden.

Naar de mening van deze leden moet de Verzekeringskamer haar goedkeuring hechten aan een overdracht als de cessionaris kan aantonen binnen een afgesproken termijn, redelijkerwijs een solvabele organisatie te hebben gecreeërd.

Artikel 75

Hoewel de wijziging van artikel 75 een verduidelijking en daarmee een verbetering betekent ten opzichte van het oude wetsontwerp, konden de leden van de V.V.D.-fractie dit nieuwe artikel niet zonder meer accepteren. Zij stonden afwijzend tegenover de gedachte die in de toelichting is vermeld als zouden andere verzekeraars voor de in dit nieuwe artikel genoemde kosten moeten opdraaien. Zij achtten het principiële onjuist hier instellingen bij te betrekken die part noch deel hebben aan de oorzaken van een dergelijke noodmaatregel. De kosten van een noodmaatregel moeten onverkort ten laste van de betrokken verzekeraar komen.

Artikel 80

Zoals zij reeds hadden gesteld, hadden deze leden hun houding ten aanzien van dit artikel gewijzigd. Nu ook het tweede lid is gewijzigd, waardoor derden die zowel deelnemen in kredietinstellingen als in schadeverzekeringsbedrijven, niet onder artikel 80 vallen, onderschreven zij het artikel.

Artikel 82

De leden van de V.V.D.-fractie vonden de gewijzigde opzet van dit artikel een verbetering. Deze leden toonden begrip voor het consumentenbelang om te weten bij welke verzekeraars het risico is ondergebracht. Zij waren er echter allerminst van overtuigd dat daartoe een regeling met de strekking van het hier besproken artikel noodzakelijk is. De twijfel die over het bestaansrecht van dit artikel bij deze leden bestaat, is mede ingegeven door het belang van de verzekeraars. Deze leden zagen in dit artikel een aanzet tot regelzucht die de nodige administratieve belasting voor de betrokken ondernemers tot gevolg heeft. Zij keerden zich dan ook tegen dit artikel in deze vorm.

Artikel 85

De leden van de V.V.D.-fractie waren tevreden met de erkenning van het Verbond van Verzekeraars als representatieve organisatie. Zij hadden verder begrip voor de ruimere omschrijving. Zij legden zich neer bij de opvatting van de Regering dat bovengenoemde instelling niet hoeft te worden geraadpleegd bij besluiten die zich richten tot individuele verzekeraars.

Onder het voorbehoud dat de Regering tijdig op de naar voren gebracht vragen en opmerkingen zal antwoorden, acht de vaste commissie hiermee de openbare behandeling van dit wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Joekes

De griffier van de commissie,
Witteveen